

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਫਲਸੌ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਦੇਸ ਰਾਜ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ,

ਬਨਾਮ

1951
Nov. 26th

ਭਾਰਤ ਦਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 591

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਸੈਕਸ਼ਨ 240—ਐਪਲੀਕੈਬਿਲਟੀ—ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

DR ਇੱਕ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ NWR ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਦਸੰਬਰ 1920 ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜੂਨ 1924 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 1942 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਆਰਡੀਨਰੀ ਗ੍ਰੇਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 9 ਅਕਤੂਬਰ 1942 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ 1942 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਨਵਰੀ 1946 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ “ਡਿਸਕ* ਮਿਸ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ 1948, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 21
ਫਰਵਰੀ 1947, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਛੱਡਣਾ - ਡੋਮੀਨੀਅਨ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ

ਯੂ.

ਭਾਰਤ ਦੇ

ਏ ਐਮ ਸੂਰੀ, ਫਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਐੱਨ.ਐੱਲ. ਸਲੂਜਾ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 1920 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਜੁਲਾਈ 1923 ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੂਨ 1924 ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਉਹ 1927 ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਆਰਡੀਨਰੀ ਗ੍ਰੇਡ, ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ 1942 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਕਤੂਬਰ 1942 ਵਿੱਚ, ਜੀ. ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਸਾਧਾਰਨ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ। 9 ਅਕਤੂਬਰ 1942 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰੇਨ ਡਿਸਪੈਚਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਕਥਿਤ ਬੋਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ 1942 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ:-

Falshaw J,

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 3 ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ

Des Raj v. The Dominion of India ਨਵੰਬਰ 1942, ਦੁਪਹਿਰ. ਤੁਹਾਨੂੰ 2 ਨਵੰਬਰ 1942 ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Falshaw J. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ 20 ਦਸੰਬਰ 1942 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਆਰਬੀਯੂਐਨ ਉੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਜਨਵਰੀ 1946 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਸਾਧਾਰਨ ਗ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਸੀ। ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?
2. ਕੀ ਉਹ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?
3. ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
4. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਅਤੇ

ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਸਕਦੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ

ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

-----ਫਾਲਸ਼ੋ
ਜੇ. ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ, ਸਾਧਾਰਨ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਟਰੈਫਿਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਆਈ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।"

ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ . ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਰੈੱਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੇ ਦੀਨ ਨੂੰ ਵਿ- ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। . ਮੁੜ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ
 Th V?S'ard t0

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (3) ਧਾਰਾ 240 ਦੀ।

ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਵਰਗ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕ ਧਾਰਾ 240 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਜ਼ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। * ਮੌਜੂਦਾ ਆਸਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਦਿਓ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 264 ਆਫ਼ 1950, ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ 1950 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਕੋਹਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 3 ਮਈ 1950 ਨੂੰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ. ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿਚ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, $v -$ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ -----■
 ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਫਾਲਸੋ ਜੇ. 311 ਵਿਚ ਠੇਕਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਹਰਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਨਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ
 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 311 ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240। ਜਯੰਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਆਈਪੀ ^ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1) ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵੀ ਹੈ, ਅਗਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਮੋਹਨ ਲੈਲ, ਜੇ.ਜੇ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੁਨੀ ਈਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ:-

- jx *

ਆਰਟੀਕਲ 311 ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਮਜ਼ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਰਸਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਰਸਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ: ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ Tf■> ਓਰਸਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

Des Raj
v.
The Dominion
of India

Falshaw J.

ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕੁਝ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਫਿਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31.1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ 2). ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੌਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 240, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ